

Sygn. akt V CSK 466/08

POSTANOWIENIE

Dnia 17 kwietnia 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jan Górowski

w sprawie z powództwa „M. C.” Spółki z o.o. w W.

przeciwko „Ś.-I.” Spółce z o.o. w Ś.

o stwierdzenie nieważności uchwały,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 17 kwietnia 2009 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej od wyroku Sądu Apelacyjnego

[...]

z dnia 29 kwietnia 2008 r.,

odrzuca skargę kasacyjną.

Uzasadnienie

Skarga kasacyjna pozwanej spółki została opłacona przez pozwaną opłatą w kwocie 2000 zł. Nie zawiera też wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania, ani jego uzasadnienia. Swym zakresem obejmuje uchwały: nr I o odwołaniu A. S. z funkcji członka Rady Nadzorczej i nr II o powołaniu E. K. do pełnienia funkcji członka Rady Nadzorczej podjęte na Nadzwyczajnym Zgromadzeniu Wspólników „Ś. –I.” sp. z o.o. w dniu 29 listopada 2007 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Trybunał Konstytucyjny wyrokiem z dnia 1 lipca 2008 r. orzekł, że art. 398⁶ § 2 i 3 k.p.c. w zw. z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c., w zakresie, w jakim przewiduje odrzucenie – bez wezwania do usunięcia braków – skargi kasacyjnej niespełniającej wymagań określonych w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. jest niezgodny z art. 45 ust. 1 w zw. z art. 31 ust. 3 i art. 2 Konstytucji (Dz. U. Nr 120, poz. 779).

Niewypełnienie wymagania określonego w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. stanowi jednak nadal brak skargi kasacyjnej i nie istnieje wprost podstawa prawna do sposobu jego uzupełnienia. Występuje więc luka co do dalszego postępowania w przedmiocie skargi kasacyjnej nim dotkniętej. Z jednej strony skarga kasacyjna nie powinna z tego względu trafić do wstępnej fazy badania merytorycznego, a z drugiej nie może być odrzucona a *limine* z racji zdyskwalifikowania tego rozwiązania przez Trybunał Konstytucyjny. Zwrócił on jednak uwagę, że dostrzega możliwość przywrócenia konstytucyjności, dzięki ukształtowaniu praktyki, w drodze zastosowania odpowiednich środków będących w dyspozycji Sądu Najwyższego.

W związku z tym w judykaturze przyjęto, że ma tu zastosowanie w drodze analogii *legis* art. 398⁶ § 1 k.p.c. (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 2 października 2008 r., II CZ 68/08, niepubl. i z dnia 16 lipca 2008. II CZ 37/08, niepubl.).

Istniała jednak podstawa do odrzucenia skargi kasacyjnej a *limine* określona w jeszcze obowiązującym art. 130² § 3 k.p.c. z powodu jej nienależytego opłacenia.

W razie zaskarżenia wyroku obejmującego rozstrzygnięcie dotyczące dwóch uchwał zgromadzenia wspólników spółki z o.o. pobiera się przewidzianą w art. 29 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.) opłatę stałą zwielokrotnioną w zależności od ilości uchwał objętych tym środkiem zaskarżenia (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 3 sierpnia 2006 r., IV CZ 64/06 i z dnia 22 lutego 2008 r., V CZ 142/07, niepubl.) Skarżąca, zastępowana przez radcę prawnego, uiściła opłatę w kwocie 2000 zł, gdy tymczasem w prawidłowej wysokości wynosiła 4000 zł.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji (art. 398⁶ § 3 k.p.c.).